

ประสบการณ์ ในสมาธิครั้งแรก

หลังจากคุณยายแก้ไขปัญหาคณะนั่งสมาธิให้อาตมา จน
พันเงื่อมมือของอาจารย์วิชามารมาได้แล้ว อาตมายังต้องผจญกับผีไก่
ผีหมู ผีวัว อีกเป็นฝูง ๆ เพราะสมัยเป็นเด็กอยู่บ้านพ่อแม่ พอถึง
ตรุษจีนที่ไร ก็ได้รับมอบหน้าที่ให้เป็นมือมัดเชือกคอกไก่อยู่เป็นประจำ
ครั้งมาเรียนมหาวิทยาลัยในแผนกสัตวบาล ก็ต้องมารับหน้าที่เป็น
ผู้ควบคุมการฆ่าสัตว์ส่ง อ.ส.ร. (องค์การอาหารสำเร็จรูป) เข้าให้อีก
สังเขมาบ้าง ลงมือฆ่าเองบ้าง ทั้งหมูทั้งไก่ทั้งวัว ที่ตายเพราะผีมือ
อาตมานั้นไม่ใช่น้อยเลย เป็นหนี้ชีวิตสัตว์ที่ต้องชดใช้ไปอีกนานแสนนาน

เพราะฉะนั้น พอนั่งสมาธิใจกำลังนิ่ง ๆ อยู่ดี ๆ ภาพไก่ที่
อาตมาเคยฆ่าก็มาปรากฏให้เห็นในสมาธิ มาเดินพรวด ๆ อยู่บนดัก ภาพ
หมูเป็นฝูงมาเดินเหยยอยู่ตรงหน้า พอหมูกับไก่หายไป วัวก็วิ่งคึก ๆ เข้า
มาหาเป็นฝูง ตกใจลืมตาขึ้น ใจเต้นไม่เป็นสำเลย

บางครั้งเพื่อน ๆ ก็เล่าให้ฟังว่า ดึก ๆ นอนอยู่ดี ๆ อาตมาก็
ละเมอเพลอร้องเสียงหลงจนเพื่อน ๆ ตกใจ เป็นอยู่อย่างนี้หลายเดือน
คุณไชยบุญต้องคอยเป็นพี่เลี้ยงให้อย่างใกล้ชิด และหมั่นเตือนหมั่น
สอนว่า เห็นอะไรก็ไม่ต้องกลัว ให้นึกปั้นเป็นองค์พระตั้งไว้กลางห้อง
ให้หมด อาตมาก็ทำตาม และหาโอกาสทำทานให้ชีวิตสัตว์ด้วยการ
ปล่อยสัตว์ปล่อยปลาอยู่เสมอ ปัญหาดังกล่าวจึงค่อยๆ เลาเบาบางลง
แต่สมาธิก็ยังไม่ก้าวหน้า กำหนดนิมิตไม่ได้ตามที่คุณยายสอนอยู่นาน

